

- 2) Jeżeli rozporządzenie nr 1186/2009 wyklucza podwójne miejsce zamieszkania, a rozważenie wszystkich okoliczności nie wystarczy do określenia jednego miejsca zamieszkania, na podstawie jakiej reguły lub z pomocą jakich kryteriów należy wtedy określić do celów stosowania tego rozporządzenia, w jakim kraju zainteresowany posiada miejsce zamieszkania w przypadku takim jak niniejszy, w którym w kraju trzecim posiada on zarówno więzy osobiste, jak i zawodowe, a w państwie członkowskim więzy osobiste?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. U. L 324, s. 23).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa)
w dniu 27 listopada 2014 r. – SIA „VM Remonts” (dawniej SIA „DIV un Ko”), SIA „Ausma grupa”
i SIA „Pārtikas kompānija”/Konkurences padome**

(Sprawa C-542/14)

(2015/C 056/08)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SIA „VM Remonts” (dawniej SIA „DIV un Ko”), SIA „Ausma grupa” i SIA „Pārtikas kompānija”

Strona pozwana: Konkurences padome

Pytania prejudycjalne

Czy art. 101 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że, aby stwierdzić, iż przedsiębiorstwo uczestniczyło w porozumieniu ograniczającym konkurencję, należy wykazać osobiste zachowanie kierującego przedsiębiorstwem lub świadomość, lub zgodę odnośnie do zachowania osoby świadczącej usługi zewnętrzne wobec przedsiębiorstwa i jednocześnie działającej na rachunek innych uczestników ewentualnego zakazanego porozumienia?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice,
Queen’s Bench Division (Administrative Court) (England and Wales) (Zjednoczone Królestwo)
w dniu 1 grudnia 2014 r. – Philip Morris Brands SARL, Philip Morris Limited, British American
Tobacco UK Limited/Secretary of State for Health**

(Sprawa C-547/14)

(2015/C 056/09)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice Queen’s Bench Division (Administrative Court) (England and Wales)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Philip Morris Brands SARL, Philip Morris Limited, British American Tobacco UK Limited

Strona pozwana: Secretary of State for Health

Pozostali uczestnicy postępowania: Imperial Tobacco Limited, British American Tobacco UK Limited, JT International SA, Gallaher Limited, Tann UK Limited and Tannpapier GmbH, V. Mane Fils, Deutsche Benkert GmbH & Co. KG and Benkert UK Limited, Joh. Wilh. Von Eicken GmbH

Pytania prejudycjalne

Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zwanemu dalej „Trybunałem” lub „TSUE”) przedłożono na podstawie art. 267 TFUE następujące pytania prejudycjalne w przedmiocie wykładni dyrektywy 2014/40/UE⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą” lub „nową dyrektywą tytoniową”):

Podstawa prawna

1. Czy dyrektywa jest nieważna, w całości lub w części, ponieważ art. 114 TFUE nie stanowi odpowiedniej podstawy prawnej? W szczególności:
 - a) w odniesieniu do art. 24 ust. 2 dyrektywy:
 - (i) zgodnie z właściwą wykładnią, w jakim zakresie zezwala on państwowi członkowskiemu na przyjęcie bardziej rygorystycznych przepisów dotyczących kwestii związanych ze „standaryzacją” opakowań wyrobów tytoniowych; oraz,
 - (ii) w świetle tej wykładni, czy art. 24 ust. 2 jest nieważny, ponieważ art. 114 TFUE nie stanowi odpowiedniej podstawy prawnej?
 - b) Czy art. 24 ust. 3 nowej dyrektywy tytoniowej, który umożliwia państwowi członkowskiemu zakazanie wprowadzania do obrotu określonej kategorii wyrobów tytoniowych w określonych okolicznościach, jest nieważny, ponieważ art. 114 TFUE nie przewiduje odpowiedniej podstawy prawnej?
 - c) Czy następujące przepisy są nieważne, ponieważ art. 114 TFUE nie przewiduje odpowiedniej podstawy prawnej:
 - (i) przepisy tytułu II rozdział II nowej dyrektywy tytoniowej, odnoszące się do opakowania i etykietowania;
 - (ii) art. 7 nowej dyrektywy tytoniowej, w zakresie, w jakim zakazuje on papierosów mentolowych i wyrobów tytoniowych o charakterystycznym aromacie;
 - (iii) art. 18 nowej dyrektywy tytoniowej, który umożliwia państwowi członkowskiemu zakazanie transgranicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych na odległość; oraz
 - (iv) art. 3 ust. 4 i art. 4 ust. 5 nowej dyrektywy tytoniowej, które przekazują Komisji uprawnienia dotyczące poziomów wydzielanych substancji?

Proporcjonalność i prawa podstawowe

2. W odniesieniu do art. 13 nowej dyrektywy tytoniowej:
 - a) zgodnie z właściwą wykładnią, czy zakazuje on umieszczania prawdziwych i niewprowadzających w błąd oświadczeń dotyczących wyrobów tytoniowych na opakowaniach wyrobów tytoniowych; oraz
 - b) jeżeli tak, czy jest on nieważny, ponieważ narusza zasadę proporcjonalności lub art. 11 karty praw podstawowych?
3. Czy którekolwiek lub wszystkie z następujących przepisów nowej dyrektywy tytoniowej są nieważne, ponieważ naruszają zasadę proporcjonalności:
 - a) art. 7 ust. 1 i 7, w zakresie, w jakim zakazuje on wprowadzania do obrotu wyrobów tytoniowych, w których zastosowano mentol, jako aromat charakterystyczny, oraz wprowadzania do obrotu wyrobów tytoniowych zawierających środki aromatyzujące w jakichkolwiek ich komponentach;
 - b) art. 8 ust. 3, art. 9 ust. 3, art. 10 ust. 1 lit. g) i art. 14, w zakresie, w jakim nakładają one rozmaite wymogi dotyczące standaryzacji opakowań; oraz
 - c) art. 10 ust. 1 lit. a) i c), w zakresie, w jakim wymaga on, aby ostrzeżenia zdrowotne zajmowały 65 % zewnętrznego obszaru zarówno przedniej, jak i tylnej płaszczyzny opakowania jednostkowego i opakowania zbiorczego?

Przekazanie uprawnień/wykonanie

4. Czy którekolwiek lub wszystkie z następujących przepisów nowej dyrektywy tytoniowej są nieważne, ponieważ naruszają art. 290 TFUE:
- a) art. 3 ust. 2 i 4 dotyczący maksymalnych poziomów wydzielanych substancji;
 - b) art. 4 ust. 5 dotyczący metod pomiaru wydzielanych substancji;
 - c) art. 7 ust. 5, 11 i 12 zawierający uregulowania dotyczące składników;
 - d) art. 9 ust. 5, art. 10 ust. 1 lit. f), art. 10 ust. 3, art. 11 ust. 6, art. 12 ust. 3 i art. 20 ust. 12 dotyczące ostrzeżeń zdrowotnych;
 - e) art. 20 ust. 11 dotyczący zakazu wprowadzania do obrotu papierosów elektronicznych lub pojemników zapasowych; lub
 - f) art. 15 ust. 12 dotyczący umów w sprawie przechowywania danych?
5. Czy art. 3 ust. 4 i art. 4 ust. 5 nowej dyrektywy tytoniowej są nieważne, ponieważ naruszają zasadę pewności prawa lub w sposób niedopuszczalny przekazują uprawnienia organom zewnętrznym, które nie są zobowiązane do stosowania gwarancji proceduralnych wymaganych na mocy prawa Unii?
6. Czy którekolwiek lub wszystkie z następujących przepisów nowej dyrektywy tytoniowej są nieważne, ponieważ naruszają art. 291 TFUE:
- a) art. 6 ust. 1 dotyczący obowiązków sprawozdawczych;
 - b) art. 7 ust. 2–4 i 10 dotyczący aktów wykonawczych odnośnie do zakazu wprowadzania do obrotu wyrobów tytoniowych w pewnych okolicznościach; lub
 - c) art. 9 ust. 6 i art. 10 ust. 4 dotyczące ostrzeżeń zdrowotnych?

Pomocniczość

7. Czy nowa dyrektywa tytoniowa, w szczególności jej art. 7, art. 8 ust. 3, art. 9 ust. 3, art. 10 ust. 1 lit. g), art. 13 i art. 14 są nieważne z uwagi na niezgodność z zasadą pomocniczości?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylająca dyrektywę 2001/37/WE (Dz.U. L 127, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Højesteret (Dania) w dniu 2 grudnia 2014 r. – Finn Frogne A/S/Rigspolitiet ved Center for Beredskabskommunikation

(Sprawa C-549/14)

(2015/C 056/10)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Højesteret

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Finn Frogne A/S

Druga strona postępowania: Rigspolitiet ved Center for Beredskabskommunikation